CSI
Christian Solidarity International

Křesťanská mezinárodní solidarita

Číslo 4/ 2015



ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 24

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem



Drazí přátelé CSI!

Hned na úvod mám pro Vás radostnou zprávu. Již delší dobu jsme se pokoušeli najít spolupracovníky, kteří by byli ochotni rozšířit aktivity CSI i na Slovensku. Ve dnech 13. a 14. června jsem se setkala v Ružomberoku s manžely Petercovými, kteří se na nás sami s touto iniciativou obrátili. S manžely Petercovými a posléze také s paterem Janem Adamíkem SJ, který v Ružoberoku působí (syn zakladatele české pobočky Františka Adamíka), jsme promýšleli zahájení aktivit CSI na Slovensku. K mé velké radosti jsme se dohodli, že začneme prostřednictvím manželů Petercových s distribuci Zpravodaje CSI ČR na Slovensku. Postupem času uvidíme, jak se naše spolupráce vyvine a do jaké další formy vyroste. O všem Vás budeme samozřejmě informovat. Kontaktní údaje na nově vznikající zastoupení CSI na Slovensku jsou tedy - **Ing. Miroslav Peterec, Liptovská Štiavnica, tel: 0910 555 984, email: mpeterec@gmail.com**

V minulých dnech navštívil Českou republiku indický misionář, salezián p. Sunny Minj SDB. Letos v létě ukončí svůj studijní pobyt v Římě a v září se vrátí do saleziánské misie, založené otcem Janem Medem v indickém svazovém státě Manipur. Do misie, jejíž záslužné dílo česká pobočka CSI dlouhé roky podporuje. Proto ve dnech 2. a 3. července navštívil Sunny Minj českou pobočku CSI v Novém Městě nad Metují (viz foto). S otcem Sunnym jsme diskutovali o činnosti misie, ale také o současné nelehké situaci náboženských menšin v Indii. S otcem Sunnym budeme nadále v kontaktu a bude pro nás vítaným zdrojem informací o činnosti misie, a také o postavení křesťanů v Indii.

Ve Zpravodaji, který držíte v rukou, informujeme o údělu desítek tisíc křesťanských uprchlíků na Blízkém východě. Mnozí syrští a iráčtí křesťané museli své domovy opustit již poněkolikáté a jejich důvěra v možnost budoucího návratu domů s nekončícím násilím v oblasti stále klesá. Stále více jich uvažuje o emigraci na Západ. S velkou radostí jsem přijala v této souvislosti **Prohlášení ČBK a předsednictva ERC k aktuální otázce migrace**, ve kterém se mimo jiné říká: *„Nabízíme vládě ČR v rámci kooperativních vztahů mezi státem a církvemi, že vyzveme naše farnosti a sbory k tomu, aby po dohodě s místními samosprávami i za spolupráce s lokálními Charitami a Diakoniemi mezi sebe přijaly rodiny křesťanských migrantů. Jsme tak připraveni aktivně pomáhat v jejich integraci a vytvořit tím prostor pro obohacení naší společnosti. Zároveň jsme otevřeni hledání dalších možných forem pomoci.“*

Ve Zpravodaji si přečtete příběh osvobozeného súdánského otroka – chlapce Deng Yom Malitha. Příběh, který jsme už naznačili fotografií na titulní stránce minulého čísla Zpravodaje. Osvobozování otroků v Súdánu stále pokračuje a jak stále opakuji – CSI je rozhodnuta neskončit, dokud bude v Súdánu jediný otrok z Jižního Súdánu.

Prosím Vás o zasílání protestního lístku. Požadujeme osvobození saúdsko arabského blogera Raifa Badawího, který byl mimo jiné odsouzen k trestu 1000 ran bičem za kritiku poměrů v Saúdské Arábii.

Děkuji Vám všem, kteří na pronásledované myslíte i v čase letního volna. Přeji si, abychom byli i nadále nejen vděční za mír, ve kterém žijeme, ale abychom také nepřestávali vyjadřovat sounáležitost s těmi, kteří jsou pro Krista pronásledováni.

Ing. Monika Kahancová

Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o **pronásledování křesťanů ve světě**. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci **přednášku a prezentaci** na toto téma. Budeme vděčni za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.

"Dawud přišel sotva před devíti hodinami na svět a už jsme museli prchat" vypráví Rahil – matka z Karakoš na útěku.



Rahil a Dawud

V srpnu 2014 museli téměř všichni křesťané z Ninivské planiny opustit svoje již tak provizorní příbytky. Jde o druhý útěk během posledních měsíců. Návrat je v nedohlednu. Uprchlíci pracovníkům CSI vyprávěli o tom, co zažili. CSI poskytla alespoň malou pomoc.

Jsem s Johnem Eibnerem v městečku mezi Erbilem a Dohukem v severoiráckém Kurdistánu. V okolních obchodech jsme nakoupili ve velkém potraviny a hygienické potřeby: rýži, čaj, cukr, sůl, mouku, olej, čočku, masové a rybí konzervy, protlak, prací a mycí potřeby. V jedné garáži jsme to rozdělili do 365 balíčků – pro 305 křesťanských rodin a 60 rodin jezídů. Jeden balíček stojí cca 35 švýcarských franků a může vystačit při hospodárném využívání pětičlenné rodině na 14 dnů.



Jezídi

Není vůbec práce

Zatímco náš irácký spolupracovník dělí balíčky, jdeme do jediného kostela, který v městečku stojí. V kostele bydlí 25 rodin. „Dříve zde bylo 80 rodin" vykládali nám. Nedovedeme si to představit, už teď se nám zdá kostel přeplněný. Ve větší místnosti bydlí jedenáct rodin. Pomocí kartonů a krabic se snaží vytvořit aspoň nějaké soukromí. Lidé se cítí opuštění. Jsou proto moc rádi, že jsme přišli.



Pomocí kartónů a krabic se snaží uprchlíci vytvořit aspoň trochu soukromí

Mezi uprchlíky jsou řidiči, správní úředníci, zedníci. „Sehnat tady práci je nemožné" říkají: „Neumíme kurdsky a i mezi místními je veliká nezaměstnanost". Mnozí se připojují ke kurdským milicím bojujícím proti Islámskému státu. Pro děti zde vedou dobrovolníci arabskou školu, ale tu si nemohou všichni dovolit.

„Bůh s námi" ve sklepě



Emanuel a John Eibner z CSI

Odešli jsme z kostela a míříme do umělého sklepa. Dostane se do něj minimum světla. Bydlí v něm Rahil a její švagrová, manželé a tři děti. Ten nejmenší od švagrové se jmenuje Emanuel – Bůh s námi. Narodil se několik dní před naším příchodem. Rahil nám vykládá o Dawudovi, svém nejmladším: " Bála jsem se rodit v nemocnici v Karakoš, protože kurdští bojovníci ve strachu před IS ustoupili. Karakoš bylo velké křesťanské město na Ninivské planině s asi 50 000 obyvateli. "Většina obyvatel už odešla, ale my jsme čekali na porod. Lékaři už tam nebyli, jen jedna porodní bába. Dawud byl na světě devět hodin, když nás odváželi z města v přeplněném mikrobuse. Bylo nás sedm rodin, všichni naši příbuzní."

K jídlu není nic

Poslední uprchlík, kterého jsme u kostela potkali byl otec početné rodiny. Jeho děti studují. Otec líčí jejich beznadějný stav a jeho žena s dvěma dětmi tiše poslouchají "V roce 2014 jsme se dotazovali 4000 křesťanských a jezídských uprchlíků. 42% chtělo emigrovat, 56% se vrátit nazpět do svých domů. Kdybychom tuto anketu provedli nyní, souhlasilo by s emigrací daleko více lidí. Má velkou starost o budoucnost svých dětí. Nemůže sehnat práci a nechce, aby jeho děti vyrůstaly v takových podmínkách. „Nebudu moci už důvěřovat žádnému muslimovi". Ani svým přátelům? „Mám přátele z mnoha různých etnik. Jednomu muslimovi jsem důvěřoval z 90%, teď ale už sotva z 50%"



Rozdělování pomoci

Před několika desetiletími byli z Iráku vyhnáni Židé. Těm se však odcházelo snadněji, než nyní křesťanům. „Židé měli Izrael, ale my nemáme žádné místo, kam bychom mohli jít." Řekl nám také, co už jsme slyšeli i dříve: „Na Západě mají svá práva zvířata. My nemáme žádná. Děkoval za balíčky s potravinami. Napomínal nás ale pro malou aktivitu a nabádal k politické angažovanosti. „Žádejte po politicích, aby se zasazovali za rovnoprávnost křesťanů a jezídů". Je třeba psát dopisy. Přesvědčovat media aby vyvíjela tlak na dodržování základních lidských práv křesťanů a jezídů.

Adrian Hartmann, CSI

Sýrie – Výzva Maristů z Aleppa papeži

Chcete-li, aby zde křesťané zůstali, musí skončit válka

Aleppo – Od počátku konfliktu v Sýrii odešla z Aleppa polovina křesťanů. Jejich trvalému odchodu nedokázaly zabránit výzvy k setrvání ve vlasti, ani humanitární pomoc zajišťovaná organizacemi spojenými s církví. „Přejete-li si, aby ve městě zůstala alespoň ta druhá polovina, pak je jedinou možností ukončit válku." říká Nabil Antaki, laický člen komunity Maristů v Aleppu a ředitel posledních dvou nemocnic, které ještě ve městě fungují. Jedině ukončení konfliktu může zachránit existenci křesťanské komunity, která žije v Sýrii po dva tisíce let. Nabil Antaki to zdůraznil v rozhovoru, který agentura Fides předala přímo papeži Františkovi. Fides požádala papeže Františka, aby uplatnil svou autoritu, svoji mimořádnou prestiž a vyvinul tlak na vlády, aby ukončily vyzbrojování a financování bojujících skupin a zabránily postupu teroristů IS na sever a východ země. Nabil Antaki předpokládá, že politická jednání o ukončení konfliktu mají reálnou šanci na úspěch jen tehdy, když nedžihádistické skupiny uznají stávající vládu Sýrie jako účastníka jednání i s těmi, kdo požadují její odstranění.

O situaci v Aleppu Antaki říká: „Je rozděleno na dvě části: východ s 300 000 obyvateli

je v rukou ozbrojených skupin a západ města, se dvěma miliony obyvatel, je pod kontrolou syrského státu. Tam žijeme a pracujeme. Nevíme, co se děje ve druhé části města." a dodává: „Jsme denně bombardováni rebely a většina nemocnic v naší části města je zničena, nebo poškozena útoky rebelů."

Nabil Antaki se vyjádřil kriticky k návrhu prohlásit Aleppo "otevřeným městem". Záměr zavést ve městě klidovou zónu a zprostředkovat spojení silám na severu Sýrie jen umožní podporu ozbrojených skupin a vystaví město a jeho obyvatele dalšímu nebezpečí.

Významný je názor laických členů kongregace Maritů na globální geopolitickou dynamiku syrského konfliktu: „Syřané pochopili," říká Antaki, „že to co se stalo od roku 2011, nebyla revoluce přinášející větší demokracii, větší respekt k lidským právům a méně korupce v Sýrii. Syřané od počátku vidí, že „Arabské jaro" bylo nové jméno pro implikovaný chaos". Cituje Condoleezzu Rice – bývalou ministryni Buschovy administrativy, že toto jaro vyústí v chaos a zničení Sýrie nebo v islámský stát. Bohužel, obě varianty se mohou uskutečnit.

Súdán – Jižní Súdán – Ztracený syn se vrací domů

Dnes jednadvacetiletý Deng Yom Malith byl jako malý chlapec unesen arabskými jízdními milicemi. Po dlouhých letech byl vykoupen, vrátil se domů a shledal se opět s otcem. Oba jsou přešťastní.

To je shledání! Po letech otročiny v Súdánu se Deng Yom Malith vrací do Jižního Súdánu a tam se potkává s otcem. Deng je jedním z více než 100 000 zotročených, které za posledních 20 let CSI vykoupila a přivedla zpět domů.



Šťastné shledání otce se synem

Dengův příběh

Deng vypráví: „Bylo mi asi 8 let. Tehdy byla ještě válka. Žili jsme v Tiitchok. Ten den jsem pásl kozy. Kdosi mi řekl, že arabské jízdní milice ze severu jsou nablízku a já jsem měl velký strach. Celý den jsem se ukrýval v lese. Při západu slunce jsem se odhodlal k návratu domů. Cestou jsem padl milicím do rukou.

Jeden Arab jménem Sadiq mne zajal a odvedl ke skupině dalších zajatců. Plakal jsem i když mi Sadiq slíbil, že mě dovede k rodičům. Ale naše cesta pokračovala dál. Během cesty byli někteří zajatci bezdůvodně zastřeleni. Jiní byli ohavně zmrzačeni. Měl jsem hrozný strach, neodvažoval jsem se ale už plakat nebo protestovat.

Když jsme došli do Sadiqovy vesnice, ptal jsem se po svých rodičích. Sadiq se na mne ale osopil a tak jsem musel vzpomínky na ně opustit. V následující době jsem musel pást jeho dobytek. Donutil mne také modlit se jako muslim. Když byl poblíž, musel jsem odříkávat islámské modlitby a to byl spokojen. Když jsem byl sám, tak jsem to nedělal. Doma jsem vždycky chodil rád do kostela.

Velmi zlé pro mne byly trvalé urážky od Sadiqových dětí, které jsem musel snášet. Pokřikovali na mě negře, otroku nebo kafir (nevěřící). Také mě pravidelně tloukli. Pokaždé, když jsem se pokoušel bránit a řekli to Sadiqovi, dostal jsem i od něho výprask.

Jednoho dne jsem byl velmi nemocný. Přesto mě Sadiq donutil jít pást. Rozhodl jsem se, že uteču. Tak jsem šel s kravami pryč a hnal je jednoduše dál nevěda kam. Raději jsem chtěl umřít v lese, než se vrátit k Sadiqovi. Nakonec jsem došel k jinému stádu dobytka, a tam jsem několik dalších let

pracoval. Opět a opět jsem myslel na to, jak se vrátit domů. Nenaskýtala se však žádná příležitost. Jednoho dne jsem se dověděl od jiného otroka, patřil stejně jako já ke kmeni Dinka, že jsou lidé, kteří pomáhají otrokům vrátit se zpět na jih. Vysvětlil mi, jak ho kontaktovat. O několik dnů později už jsem byl ve skupině na cestě domů."



Návrat domů

Obklopen přáteli

Při návratu domů ho vzal do náručí jeho otec Michael Yom Malit. Otec mohl sotva své štěstí pochopit: „V mém kostele jsme roky četli jména otroků, kteří se vraceli domů. Tentokrát jsem slyšel jméno svého syna. Obklopen přáteli jsem se mu okamžitě vydal naproti. Doufám, že bude vykoupena i jeho matka a dva bratři. Ti jsou doposud na severu. Jejich osud je v rukou Božích."

Příběh osvobozené otrokyně Aker Makor Mawein

Věk: 25 let
Zotročena v roce 1998
Osvobozena v březnu 2015



Aker Makor Mawein

V roce 1998 se v okolí mého bydliště odehrávaly boje mezi Araby a Súdánskou lidovou osvobozeneckou armádou (SPLA). Byla jsem ještě velmi mladá. Arabové přišli a stříleli na všechny Dinky, které našli. Běžela jsem se schovat do lesa. Arabové mě ale dostihli, dřív než jsem doběhla do lesa. Posadili mě na koně a odvezli. Své rodiče jsem pak už nikdy neviděla.

Nepamatuji si, kolik dní jsme šli do severního Súdánu. Muži – Dinkové - , kteří byli zajati se mnou, byli cestou biti, pokud šli pomalu. Když jsme došli do severního Súdánu, dostala jsem se k Mohamedu Hassanovi. Měl 3 manželky – Mariam, Hawu a Hassu - a 10 dětí. V jeho domě jsem myla nádobí, uklízela, nosila vodu – pracovala jsem celý den.

Donutil mě stát se muslimkou. Bylo mi řečeno, že jako správná muslimka nesmím jíst mrtvé krávy. Během ramadánu jsem musela velmi tvrdě a rychle pracovat.

Mohamed Hassan mě v noci znásilnil. Také mi nadával „otrokyně" nebo „jengai" (rasistická nadávka). Když jsem dospívala, dal mi Mohamed Hassan za muže jiného otroka z kmene Dinka, který se jmenuje Angok. Angok šel na trh s našimi dvěma staršími dětmi a nechal mě o samotě doma s mladším dítětem. Zatímco byli pryč, přišel muž, který vyhledává otroky. Odešla jsem s ním a naše nejmladší dítě jsem vzala s sebou. Musela jsem ale opustit své dvě starší děti v severním Súdánu. Chci, aby se mé děti vrátily zpátky. Doufám, že existuje někdo, kdo mi pomůže.

Osvobozování otroků v Súdánu

Desetiletí probíhala v Súdánu občanská válka, která měla mimo hospodářských také etnické (Arabové proti černým Afričanům) a náboženské motivy (Muslimové proti křesťanům a animistům). Statisíce byly odvlečeny z křesťansko- animistického jihu na arabský sever a zotročeni. S uzavřením mírové smlouvy v roce 2005 skončily lovy otroků.

CSI začala s osvobozováním prvních otroků v roce 1995. Za posledních dvacet let se podařilo vykoupit a dopravit na jih do

současného Jižního Súdánu přes 100000 Jihosúdánců. Doposud je podle umírněného odhadu ještě přes 20 000 lidí drženo v otroctví. CSI bude v osvobozování pokračovat až do doby, kdy bude osvobozen poslední otrok.

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme…“
sv. František z Assisi

Saudská Arábie – Tisíc ran bičem za jeden blog

Bloger a aktivista byl odsouzen k dlouholetému žaláři a 1000 ranám bičem. Vyslovil se pro svobodu projevu v jednom z nejrestriktivnějších států světa. Požadujeme jeho osvobození.



Byl 9. leden a velká páteční modlitba právě skončila. Náměstí před mešitou al Jafoli bylo ještě plné lidí. Na náměstí přijel mikrobus, ze kterého členové bezpečnosti vyvedli hubeného mladého muže. V poutech ho přivlekli před mešitu, obnažili do poloviny těla a připoutali ke sloupku. Před očima kolem stojícího davu byl bičován. Lidé s fotoaparáty a kamerami si bičování dokumentovali. O čtvrt hodiny později odvlekli zakrváceného nešťastníka do mikrobusu a odjeli.

To co se odehrálo 9. ledna na náměstí, byl jen úvod. Mladík Raif Badawi, byl odsouzen celkem k 1000 ranám bičem. Každý pátek má dostat 50 ran. Dále byl odsouzen k vysoké pokutě jednoho milionů rialů (asi 5 milonů korun), deseti letům vězení a dalším deseti letům zákazu cestování. Co udělal, když dostal tak obludný trest?

Šířil nevěru, urazil islám

Raif byl vychován jako jeho vrstevníci. Neměl jen cit a smysl pro spravedlnost, ale také odvahu vyjádřit kritiku. Na internetu založil blog “Svobodní saudští liberálové” - forum kritiků režimu a místo pro náboženské a politické debaty. Tam Badawi kritizoval náboženský dohled v saudském státě. Kritizoval také některé politiky a saudskou náboženskou policii. Internetové forum nezůstalo dlouho před úředníky utajeno. V roce 2008 byl ve 24 letech Badawi poprvé krátce uvězněn. Byl obžalován, že provozuje webové stránky zneuctívající islám. Badawi opustil vlast a vrátil se zpět jakoby nebylo předchozího rozsudku.

17. června 2012 byl znovu zatčen a tentokrát jej už nepropustili. Shromažďovali proti němu nejrůznější obvinění. Těžké bylo obvinění z vysmívání se islámským náboženským vůdcům na internetu, nejvážnější pak odpadnutí od víry v islám. Badawi na své facebookové stránce podporoval arabské křesťany a veřejně označil muslimy, Židy a křesťany za rovnocenné.

Proces se táhl mnoho měsíců. Konečný rozsudek mu byl sdělen 7. května 2014. Odpadnutí od islámu mu bylo pominuto. Před soudem totiž Badawi prohlásil, že je muslim, ale že každý si může věřit, jak chce. Byl odsouzen za zneužití internetu k šíření nevěry a zlehčování islámu.

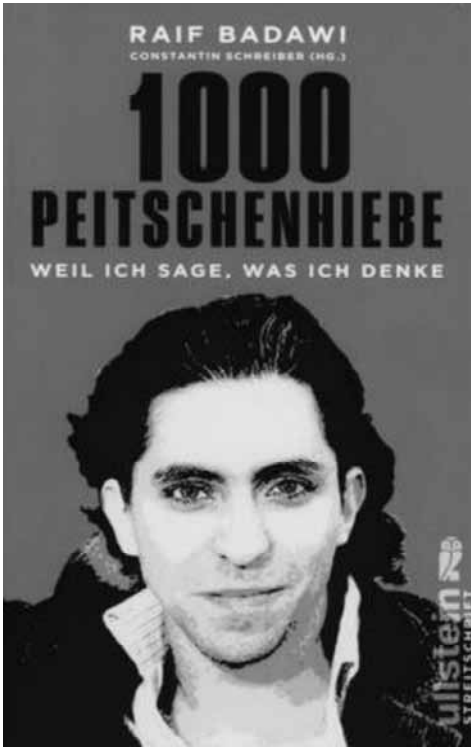
Radikální islám

Saudská Arábie (SA)má zcela restriktivní režim. Zemi ovládá wahhábismus - zvláště konzervativní výklad islámu (praktickým důsledkem tohoto učení je také IS). Jako ústava slouží korán (jen 14% písemného islámu) a sunna (Mohamedův životopis – síra a hadíthy – skutky a výroky Mohammeda). Zákony jsou založeny na islámském právu šaría. Na dodržování šarií dohlíží náboženská policie Mutawwa (viz níže). Její příslušníci nenosí uniformy a jsou odpovědni jen králi. Oficiálně nesmí nikoho zadržovat déle než 24 hodin, vynášet rozsudky a provádět

výslechy. Ve skutečnosti lidi obtěžují, zatýkají podezřelé a nechávají je bičovat.

Úředně je všech 28 milionů obyvatel SA muslimy, převážně sunnitského směru. Žije zde také asi 10% šíitských muslimů a několik milionů křesťanů, převážně námezdních pracovníků z jižní Asie a Afriky. Jsou ve společnosti podle zákonů silně diskriminováni. Nesmějí svoji víru veřejně vyznávat. Náboženská shromáždění jsou dokonce i v soukromí zakázána, stejně jako evangelizace nebo dovoz náboženské literatury. Nejsou zde žádné křesťanské svátky a svatby, nesmějí se dávat křesťanská jména nově narozeným, nejsou bible ani kostely. Dál-li najevo „gastarbajtr" svoji víru je potrestán a deportován. Daleko horší je, když muslim konvertuje ke křesťanství. Musí svoji novou víru utajovat, a to i před vlastní rodinou. Je-li prozrazen, je odsouzen k trestu smrti a často zabit beztrestně vlastní rodinou.

Svobodu pro Raifa Badawiho





paní Ensaf Haidar

Raif Badawi je považován saúdskou společností za jinověrce. Proto byl odsouzen k tak brutálnímu trestu. Po prvním lednovém bičování bylo další bičování pro špatný zdravotní stav Raifa Badawiho pozastaveno. Jeho manželka, Ensaf Haidar, která obdržela v roce 2013 i se svými třemi dětmi politický asyl v Kanadě, bojuje o život a za osvobození manžela. Po mezinárodních protestech se stal jeho případ známým a bude znovu otevřen.



Wahhábismus je sunnitská fundamentální forma islámu, státní ideologie Saúdské Arábie. Wahhábisté svou školu nazývají „salafíja", přičemž pojem „wahhábismus" je mnohdy chápán jako pejorativní. Wahhábisté sami sebe navíc vidí jako jediné nositele pravého nezkaženého islámu, přičemž vyznavači ostatních islámských škol jsou těmi

radikálnějšími jedinci označováni za nevěřící. Tato škola je tak vrcholně nepluralitní.



Před více než dvěma sty lety uzavřel kmenový náčelník Muhammad ibn Saud dohodu se šejchem Muhammadem ibn Abdem al-Wahhábem, náboženským heretikem, který tehdejší islám zavrhl jako zkažený a požadoval návrat k čisté víře. Ibn Saud se zavázal, že bude se svými bojovníky šířit Wahhábovo učení a „napravovat" pomýlené, a al-Wahháb zase slíbil, že za ochránce pravé víry bude považovat jen ibn Sauda, který se brzy stane pánem celé Arábie. Jeho předpověď se vyplnila až po padesáti letech krvavých bratrovražedných bojů. Saúdská královská rodina závazek svého předka dodržuje. Když při západu slunce zazní táhlé volání muezina vyzývajícího věrné k modlitbě, kanceláře, úřady i obchody v celém Rijádu zavřou. Muži v tradičních dlouhých bílých hábitech a s kostkovanými kuffíjemi i ženy zahalené od hlavy až k patě do černého spěchají k mešitě, zatímco ulice pročesává muttawa, obávaná náboženská policie, která se stará, aby se modliteb účastnili opravdu všichni.

Přísná pravidla, jimiž se řídí chování i oblékání, se dodržují s krutostí až barbarskou. V březnu 2002 vypukl v jedné dívčí škole v Mekce požár. Mnoha studentkám se podařilo plamenům uniknout, nestačily si ale zahalit obličej závojem, a tak je fanatičtí příslušníci muttawy zahnali do budovy zpátky. Čtrnáct školaček uhořelo a desítky dalších utrpěly těžké popáleniny.

Z časopisu Výběr, únor 2003, str. 83,4

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

25 Kč

His Majesty
King Salman ibn Abd al-Aziz
The Custodian of the two Holy Mosques
Office of His Majesty the King
Royal Court
Riyadh
Saudi-Arabia

Nigerie – Miracle může opět do školy

Statisíce obyvatel Nigerie musely v uplynulých letech uprchnout před islámskými teroristy z Boko Haram (BH). Mnozí nalezli útočiště na jihu země ve městě Enugu. Tam CSI pomáhá sirotkům i celým rodinám.

Miracle a její mladší sestra Mirabel žily se svými rodiči Josephem a Dorathy v jednom spolkovém státě ve střední Nigerii. „Věděli jsme, jak důležité je vzdělání a proto jsme chtěli posílat naše děti na dobrou školu. Nenechávali jsme se proto zastrašovat teroristy z BH (tzn. Západní vzdělání je hřích), i když jsme stále častěji slyšeli o přepadávání a zabíjení studentů a učitelů. I když se konflikty mezi muslimy a křesťany v naší oblasti zostřovaly, stále jsme doufali, že se objeví nějaké řešení."



Museli vše opustit: Joseph, Miracle a Dorathy s Mirabel

Leč jednou byla anglická škola, kterou jejich dcera navštěvovala, vypálena. „Proto jsme poslali Miracle do školy v sousedním městě, ale ze školy začaly být odvlékány žákyně. Takže jsme byli nuceni nechat Miracle doma."

Nakonec vypálili teroristé z BH i městskou čtvrť, ve které rodina bydlela. Joseph a jeho rodina byli provizorně ubytováni ve vojenských ubytovnách a nakonec přemístěni do

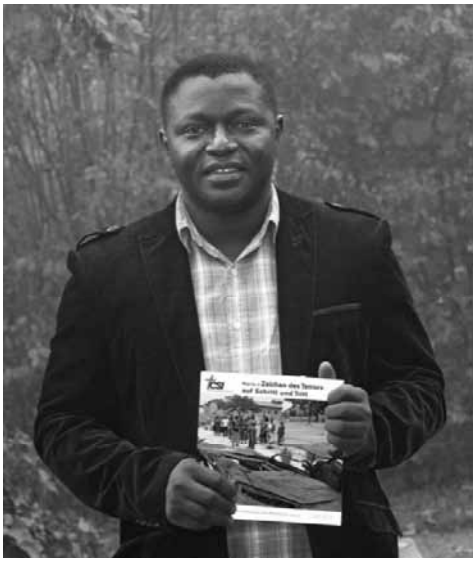
---

Your Majesty,
I wish you all the best as well as much wisdom and courage in the performance of your new duties as King of Saudi Arabia.
The human rights situation in your country is of much concern to me. In place of religious liberty, there is arbitrary rule and repression. Religious minorities can only express their faith in secrecy, and Muslims committed to the human rights cause, as Raif Badawi, are silenced. As a matter of urgency, I ask you to grant religious liberty and the same rights to religious minorities as those already enjoyed by the Sunni majority in your country. A clear sign of your willingness to do so would be the permission to build new churches. Moreover, I call for the immediate release of Raif Badawi.
Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum) _____ Signature (podpis) _____

Přeji Vám moudrost a odvahu k plnění Vašich povinností nového krále SA. Situace ohledně lidských práv ve Vašem království mě znepokojuje. Náboženské minority mohou svoji víru vyjadřovat jen v hlubokém utajení a muslimové, kteří se o dodržování lidských práv snaží, jsou umlčováni. Žádám Vás o dodržování náboženské svobody a zavedení rovných práv pro náboženské menšiny i muslimy. Spoléhám na Vaši dobrou vůli a doufám, že zrušíte zákaz stavby kostelů. Prosím o okamžité propuštění Raifa Badawiho.

Enugu. Kromě oblečení pro malou Mirabel neměli nic. Ubytování nakonec nalezli v jedné prázdné budově.



Pater Michael – spolupracovník CSI v Nigérii

CSI pomáhá při novém začátku

Protože Joseph a Dorathy zůstali bez prostředků, poskytla CSI této rodině 2 800 švýcarských franků. Tak byl rodině umožněn nový začátek v Enugu. Rodina si mohla zajistit potraviny. Miracle může chodit do školy svatého Lva a získávat podle přání rodičů potřebné vzdělání.

Miracle je jedna ze stovky dětí, jimž CSI umožňuje navštěvovat školu. Každé z těchto dětí mělo podobný osud. Všechny musely utíkat před BH. Místo života v prostředí plném nenávisti a nevědomosti se mohou vzdělávat a vyrůstat v bezpečí. Doufáme, že se to jednou projeví na vývoji v zemi.

Projekty CSI v Nigerii



CSI působí v Nigerii od roku 2013. V Enugu nalezli útočiště mnozí upchlíci, kteří utíkali před BH ze severu Nigerie. CSI umožňuj dětem uprchlíků chodit do školy, stará se o sirotky a umožňuje nové začátky formou mikrokreditů. V Madalle, poblíž hlavního města Abuji, financuje CSI zdravotní péči pro oběti útoků BH. Dále v severních městech (Maiduguri a Yola) poskytuje uprchlíkům potravinovou pomoc a lékařskou péči. V roce 2014 činily tyto náklady 300 000SFR. Tuto pomoc mohla CSI poskytnout také díky Vašim finančním darům- děkujeme.

Pákistán – Církev pokračuje v práci bez ohledu na teroristické útoky

Faisalabad – "Křesťané žijící v Pákistánu čelí teroristickým útokům a jejich komunity jsou v trvalém ohrožení. Avšak bez ohledu na těžkosti pokračujeme v hlásání evangelia a naše životy jsou svědectvím o Kristu. Víra je předávána v křesťanských rodinách a mladí lidé vyrůstají plni naděje." To nám řekl otec Waseem Walter, který je ředitelem Papežského misijního díla v Pákistánu. Po útocích na kostely v Lahore, které se udály letos v březnu, zde propuklo v uplynulých dnech opět masové násilí proti křesťanům tentokrát v okrsku Sandra. Masakru zabránil rychlý zásah policie. Příčinou tohoto násilí bylo údajné rouhání mentálně postiženého křesťana.

„Zákon o rouhání je zneužíván k masakrům a útokům na kostely či majetek křesťanů." řekl agentuře Fides Nasir Saeed, který je ředitelem neziskové organizace Centrum pro zákonnou pomoc, službu a urovnání. Tato organizace pracuje v Anglii a Pákistánu. Také se domnívá, že vláda by měla iniciovat nestranný výzkum a následně ty, co vyvolávají násilí proti křesťanům potrestat.

Zdroj: Fides



Gunnar Wiebalck na návštěvě oběti terorismu v Pákistánu

Pozn. CSI: Pákistánská vláda se v současnosti snaží změnit některé aspekty problematického zákona o rouhání. Nařčení z rouhání by mělo být nově řádně dokázáno a křivé obvinění z rouhání by mělo být trestáno stejně přísně jako vlastní rouhání. Tato úprava jde tedy správným směrem. Doufáme, že se změny zákona podaří přes odpor radikálních islámských duchovních prosadit.

Selhalo křesťanství v Indii?

Někteří si to myslí.

V indickém časopise Outlook nedávno Tony Joseph prezentoval ve svém článku své zjištění "Proč selhalo křesťanství v Indii". Jde o otázku, která křesťany znepokojuje i jinde na světě, ale v v Indii je mnohem závažnější. Indie bude totiž někdy kolem roku 2040 nejpočetnější zemí světa s populací kolem 1,5 mld obyvatel. Má ale Joseph pravdu?

Dříve než budeme posuzovat jeho argumenty, je důležité vědět, odkud pochází. V žádném smyslu nenapsal nějaký protikřesťanský blábol, prohlašující víru za nekalý import do Indie. Naopak - ohrazuje se proti takové laciné argumentaci, která je v posledních letech tak rozšířená. Hindu-extrémisté se snaží zavrhnout a vytrhnout z kořenů jakékoliv jiné vyznání. Joseph odmítá jejich domněnky, že křesťanství je narůstající hrozbou, která ohrožuje pravý hinduismus Indie. Extremisté tak udělali z komára velblouda a vytvořili tak podmínky pro úřední protikřesťanská opatření. Joseph sám upřednostňuje sekulární stát bez jakékoliv víry.

Aby podpořil svou argumentaci, je nucen považovat přítomnost křesťanství za co nejmenší a nepředstavující ohrožení. Říká, že křesťanství je přítomno v Indii již po dlouhou dobu, pravděpodobně od prvního století a podívejte se, čeho dosáhlo. Za celou tu dobu vytvořili křesťané jen maličkou část populace. „Je skutečností, že příběh křesťanství v Indii je příběhem tristního selhání, demo-



graficky řečeno. Jakého dosáhlo úspěchu křesťanství vyjádřeného v kategoriích lidí, peněz a materiálních statků za ta uplynulá dvě tisíciletí? Nic moc – jen něco mezi dvěma, třemi procenty populace. A tento malý podíl se snižuje, neroste - klesl ze 2,6% v roce 1971 na 2,3% v roce 2001. Údaje z roku 2011nejsou oficiální, ale pomalý pokles se nezastavil." Joseph se domnívá, že v Indii si vede křesťanství daleko hůře, než v jiných částech světa, zatímco hinduismus roste. Uvádí, že dnes je v Indii 78% hinduistů.

Dobře - ano i ne. Nikdo nemůže tvrdit, že křesťanství se výrazně podílí na indické populaci, nebo že se tak stane v blízké budoucnosti. Ale některé protiargumenty je třeba zdůraznit, zvláště obecně o počtech. Počty věřících, které obsahují údaje ze sčítání obyvatel v Indii, jsou fikcí. Na všech úrovních a ze všech možných stran – kulturních, politických a úřednických – je vyvíjen enormní tlak na všemožné snížení přítomnosti všech nehindu náboženství (křesťanství, islámu a bu-

ddhismu). Tento tlak je zvlášť účinný pokud se jedná o lidi na nejnižším stupni indické společnosti. Ti jsou zpracováváni, aby neuvedli jedno z vyše uvedených menšinových vyznání. Úřady jsou obzvlášť tvrdé při podezření z konverze od hinduismu. V důsledku tohoto tlaku tak málo příslušníků nějaké kasty uvádí příslušnost ke křesťanství. V Indii je v současnosti 200 milionů dalitů, tzv. nedotknutelných. Výsledky sčítání v této skupině obyvatel jsou chybné. Sčítání ukázalo mizivé procento křesťanů v této skupině, ale ve skutečnosti jich konvertovalo velice mnoho. Uváděný údaj – 78 % hinduistů – je extrémně vysoký a byl dosažen jen ovlivňováním sčítání úředníky. S důvěrou očekávám budoucí výsledky stanovení počtu křesťanů, které nebudou ovlivňovány přístupem vlády. Je záhadou, proč Joseph vychází jen z údajů sčítání, pročež jeho názory na pokles počtu křesťanů jsou v protikladu k poznatkům nezávislých místních pozorovatelů. Daleko realističtější odhad počtu křesťanů v Indii se pohybuje kolem 4%, tedy 45 milionů obyvatel. Je to pořád ještě malá minorita? Určitě. Ale je patrné, že Indie má větší křesťanskou populaci než kterýkoliv evropský stát.

Joseph se mýlí, když předpokládá, že křesťanství nemá hlubší kulturní význam a je nekompatibilní s kulturou Indie. Ještě nedávno, v roce 1940, byli čínští křesťané podobně malou menšinou, jakou jsou v Indii. Nyní ale rychle rostou (Čína bude brzy zemí s největším počtem křesťanů na Zemi). Vysvětlením, proč se totéž neděje v Indii, je systematické a kruté pronásledování ze strany hindu-extrémistů, podporované vládou a policií. Pronásledování, které má velmi malou publicitu v zahraničí. Je pravděpodobné, že budou-li konverze snadnější, budeme brzy svědky podobného šíření křesťanství v Indii jako v Číně nebo Jižní Koreji.

Tehdy a jenom tehdy můžeme mluvit o trvalém úspěchu.

Pozn. překladatele: Indické pronásledování křesťanů je chybné. Křesťanství se šíří především mezi dality, kterým otevírá možnost vymanit se z kastovního předurčení. Dává jim možnost vzdělání a dává jim příležitost k lepšímu postavení ve společnosti, kde kasty doposud zdaleka nevymizely. Na dality mají ale také bohužel velký vliv maoisté, což je daleko nebezpečnější aspekt, který souvisí s pronásledováním křesťanství.

O Janu Husovi, ekumenismu a pokušení být pány nad milostí



Papež František

„Existuje problém, který je skandálem. Je to skandál. A tím je problém rozdělení křesťanů! Ekumenismus není nějaký úkol navíc, který je třeba vykonat. Je to Ježíšův příkaz. Příkaz lásky, vyjádřený ve chvíli, kdy měl být vydán na smrt: „Otče, ať všichni jsou jedno. Jako ty a já, aby svět uvěřil, že ty jsi mne poslal“ (srov. Jan 17,21). Ekumenismus není jenom úkolem, je hledáním jednoty Kristova Těla, rozděleného kvůli našim hříchům.

Dnes odpoledne jsem si připravoval promluvu, kterou budu mít k Čechům, katolíkům i nekatolíkům, kteří v pondělí přijedou do Říma, aby si připomněli 600 let od smrti Jana Husa, který byl – myslím – upálen za živa. My se pohoršujeme, když ti z ISu zaživa upálí pilota v kleci, ale my jsme přece ve svých dějinách dělali totéž. Ublížili jsme svaté matce církvi! Ve svém svědomí proto máme nosit prosbu o odpuštění za tento příběh svojí rodiny, za každého, koho jsme zabili ve jménu Božím. Ve třicetileté válce se v Ježíšově jménu zabíjeli navzájem katolíci a kalvinisté. Toto jsou přímo rodinné skandály! Nyní, kdy máme ekumenické povědomí, nám Ježíš skrze svého Ducha dává milost

objevit tuto cestu. Vybízí nás hledat jednotu Kristova Těla. Hledat ji především ve svém srdci a působí to Duch svatý. Duchovní ekumenismus musí prostoupit naše srdce pastýřů. Rány z minulosti musejí být uloženy do Ježíšova Srdce, aby je On mohl zahojit. Takto dnes jednejte! Učiníme-li středem Ježíše, stane se následování Jeho příkazu lásky uskutečnitelným.

Co nám dnes říká Duch svatý? Řekl bych vám jedno: pohleďte na všechny rozdíly, které jsou mezi vámi; já myslím, že normální křesťan neví, jaký je rozdíl mezi luteránem, pravoslavným, kalvinistou, katolíkem, evangelikálem, baptistou… Ale někdo ano, někdo to ví. Pohleďte na dnešní mučedníky. Pohleďte na krev mužů a žen, kteří umírají pro Ježíše Krista. Ten, kdo je zabíjí, ví, že jsou jedno a totéž, že mají společné jedno: věří v Ježíše! Dobře ví, že jsou jedno. Nezajímá jej, jaký je mezi nimi rozdíl. Žijeme v ekumenismu krve. Krev našich mučedníků se smísila. Před démonem existuje jediné vyznání: „Jsem křesťan“. Toho je třeba zlikvidovat!

V nich jsme jedno. Vzpomínám si jednou na jednoho faráře z Hamburku v Německu. Ten pracoval na kanonizační kauze kněze, který byl za nacismu popraven gilotinou, protože vyučoval katechismus. Když studoval dokumenty, uvědomil si, že hned po něm byl popraven luteránský pastor z téhož důvodu, protože učil děti katechismus. Krev obou dvou se smísila. Ten kněz – v té době neexistoval biskup Hamburku, sídlil jinde – mi řekl: „Buď se budu věnovat kauze obou dvou anebo končím.“ Pavel VI. to zmínil ve svojí homilii už před padesáti lety, když kanonizoval katechety z Ugandy, katolíky i anglikány, kteří byli mučedníky z téhož důvodu. Uvědomil si, že krev spojuje. Je to ekumenismus, který už existuje. Již jsme jedno v krvi svých mučedníků. Nezapomínejme na to. Z toho plyne duchovní ekumenismus, tedy modlit se za sebe navzájem.

Někdo mi řekne: »Ale, Otče, pokaždé se najde někdo, kdo vydělává na tom či na onom…« - Nestarejme se o to a mějme srdce otevřené jednotě, aby tento skandál, který tvoříme, zmizel. Když je před vámi nějaké obtížné rozlišování, rozhodnutí o milosrdenství, ptejte se: Co by udělal Ježíš na mém místě? Taková otázka může pomoci.

A nakonec ještě jedno pokušení, které bych chtěl zmínit. … Někdy jsme pokoušeni uvěřit, že jsme pány nad milostí a nikoli jejími správci. Milost nelze koupit. Je zdarma, je to milost. A mluvím-li o správcích milosti, žádám vás všechny, každého z vás, kteří jsou součástí proudu milosti charismatické obnovy, abyste organizovali semináře o životě v Duchu ve svých farnostech, semináře a školy na vesnicích, abyste sdíleli křest v Duchu, a katecheze, aby se působením Ducha uskutečňovala osobní setkání s Ježíšem, kterým nám mění život. Říkám vám to ze zkušenosti. Když jsem začal poznávat charismatické hnutí, byl jsem mladý kněz a tento proud milosti velice mne pobuřoval. Zdálo se mi, že jim to všem v hlavě trošičku nefunguje… jednoho dne jsem během homilie o Duchu svatém řekl: »Dnes někteří křesťané obracejí Ducha svatého na školu samby«… Přešly roky a uvědomil jsem si, jak velice jsem se mýlil. Byla to milost! Milost.

K zamyšlení a modlitbě

Egypt: Naší zbraní je láska

Spolupracovníci Hlasu mučedníků nedávno odcestovali do Egypta, aby zde sloužili ve vesnicích, z kterých pocházeli křesťané zavražděni začátkem letošního roku v Libyi. Pozornost sdělovacích prostředků věnovaná vraždám křesťanů muslimskými extrémisty místní křesťansko-muslimskou společnost silně polarizovala.

Křesťanští pracovníci nejprve navštívili al-Aúr, kde žijí v nesmírné chudobě rodiny třinácti zavražděných křesťanů. Spolupracovníci HM se setkali se všemi rodinami již začátkem letošního roku za účelem zjištění vhodných forem pomoci. Cílem této navazující návštěvy bylo zahájení prvního ze tří

naplánovaných projektů.

Když dorazili na místo, zjistili, že mnoho muslimů otevřeně protestuje proti úřady schválenému plánu založit v osadě „církev mučedníků“. Zaměření na křesťanské utrpení rozlítilo významnou část muslimské populace. Muslimové „už mají plné zuby vší té pozornosti a nejrůznějších aktivit“, citoval jejich vyjádření jeden z křesťanů.

Při první návštěvě se naši spolupracovníci dozvěděli, že místní křesťané ani muslimové nemají k dispozici čistou vodu. Proto se rozhodli v osadách nainstalovat vodní filtry, aby pomohli „všem místním křesťanům i muslimům“.



Spolupracovníci Hlasu mučedníků instalují vodní filtry

Následně se přesunuli do další vesnice a hovořili o svém plánu na zlepšení kvality pitné vody s vedoucími představiteli muslimské komunity. Navzdory počáteční skepsi mnohé z nich laskavý, vstřícný úmysl doslova odzbrojil.

„Láska je naší největší zbraní,“ uvedl jeden ze spolupracovníků. „V podobném prostředí, kde jsou lidé utiskováni dokonce i formou ozbrojeného násilí, je láska tou nejúčinnější zbraní, kterou máme jako křesťané k dispozici.“

Spolupracovníci Hlasu mučedníků budou i nadále pokračovat ve službě rodinám mučedníků a mají v plánu nainstalovat vodní filtry ve všech pěti osadách ve snaze zprostředkovat „smíření mezi křesťany a muslimy v této oblasti“.

Zdroj: Persecution.com NewsRoom

Somálsko: Boží světlo prozařuje duchovní temnotu



Somálské děti

Pastor Andrew, vedoucí partnerské organizace Hlasu mučedníků, která vytrvale zvěstuje evangelium v Somálsku, žádá o modlitby za potřeby svého týmu související se službou.

Nedávno zahájili krátkovlnné rozhlasové vysílání do Etiopie, Keni, Somálska a okolí. Pořady zahrnují čtení z Bible, křesťanskou hudbu, krátká povzbuzení a modlitby. Prostřednictvím tohoto a dalších podobných evangelizačních programů se mnoho hledajících s křesťanskou organizací spojilo, aby se dozvěděli více o Ježíši. Někteří z nich v současné době absolvují biblické vyučování a jsou vychováváni k učednictví.

Modlete se společně s námi za pastora Andrewa a jeho tým. Proste, aby je Bůh i nadále posiloval ke službě a současně povzbuzoval všechny, kdo se touží dozvědět více o Pánu. Přimlouvejte se rovněž za uzdravení pastorovy dcery Liz, která v současné době trpí velmi vážnými zdravotními problémy.

Zdroj: kontakty Hlasu mučedníků

Čína: Demolice církevní budovy v provincii Če-ťiang

28. dubna byla zdemolována modlitebna společenství Šen-tung v rámci pokračující kampaně „Tři napomenutí, jedna demolice“, která v současné době probíhá v celé provincii Če-ťiang. Místní úředníci údajně tvrdili, že pozemek, na kterém modlitebna stojí, patří státu. (Křesťané v minulosti opakovaně žádali místní úřad pro náboženské záležitosti a další orgány o schválení změny statusu

pozemku, úředníci však na žádosti žádným způsobem nereagovali.)



Kampaň probíhající v provincii Če-ťiang od začátku roku 2014 postihla již nejméně 425 společenství. (Fotografie: China Aid)

Po demolici pastor kontaktoval člověka odpovědného za demolici a rozhodnutí o nové lokalitě, kde by se křesťané mohli scházet. Úředník jej informoval, že na nalezení a přidělení jiného místa ke shromažďování potřebují dva měsíce; pastor se dožadoval vyřešení situace neprodleně. (Prozatím se křesťané scházejí v nedalekém klubu.)

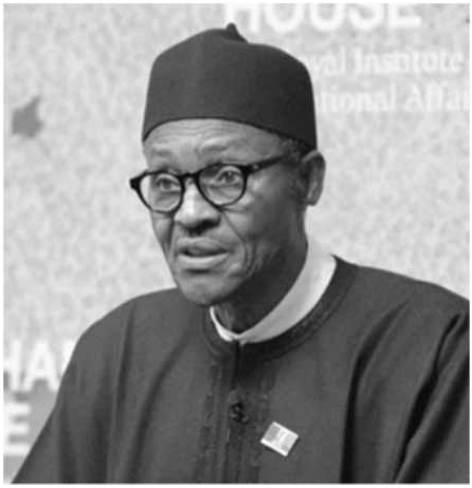
Přesně před rokem došlo ve stejném městě k demolici budovy „mega-společenství" San-ťiang – jednalo se o jednu z prvních demolic podobného rozsahu v rámci zmíněné kampaně.

Modleme se za církev v provincii Če-ťiang. Prosme, aby Bůh posílil víru členů společenství a každého z nich posílil, aby se stali účinnými zprostředkovateli Boží milosti. Kéž se tito křesťané nepřestanou scházet k bohoslužbám navzdory všem současným překážkám a brzy si opatří nové prostory ke shromažďování.

Zdroj: China Aid

Nigérie: Obnovené útoky Boko Haram na Maiduguri

Radikálové z Boko Haram obnovili útoky na město Maiduguri ve snaze získat zpět původní základnu svých operací, jejíž strategický význam si velmi dobře uvědomují. Díky příhodné poloze města by radikální skupina mohla snáze podnikat akce po celé Nigérii a také infiltrovat sousední země. Rovněž vedoucí představitelé Nigérie, Nigeru, Čadu a Kamerunu si jsou této skutečnosti vědomi a ve snaze skupinu zastavit se dohodli na společném vojenském postupu.



Muhammadu Buhari - nedávno zvolený prezident Nigérie

V posledních týdnech přišlo 46 civilistů o život při třech nezdařených pokusech skupiny o průnik do obvodu města. Prezident Muhammadu Buhari v inauguračním projevu oznámil, že se velitelství ozbrojených sil přesune z hlavního města Abuja do Maiduguri právě kvůli operacím namířeným proti Boko Haram. Nigerský prezident Mahamadou Issoufou prohlásil, že mezinárodní vojenské oddíly budou schopné nasazení proti Boko Haram během několika týdnů. (Jednotky z Nigeru, Čadu a Kamerunu pomáhají Nigérii v boji proti radikální skupině, která již podnikla řadu teroristických operací ve všech třech zmíněných sousedních zemích.)

V průběhu téměř šest let trvajícího povstání islamistů na severovýchodě Nigérie přišlo o střechu nad hlavou více než 1,5 milionu Nigerijců (v mnoha případech křesťanů). Podle dostupných odhadů si konflikt vyžádal přibližně 13 000 lidských životů a bezpočtu dalších lidí způsobil obrovské trauma. Odkazy na starší zprávy a videa o katastrofální

situaci v Nigérii naleznete na stránce Nigeria Country Report.

Modlete se za Boží zásah, který ukončí stále pokračující útoky radikálů z Boko Haram na nevinné Afričany. Modlete se za duchovní, fyzické i citové uzdravení pro všechny traumatizované oběti této skupiny. Přimlouvejte se i za příslušníky Boko Haram v naději, že mnozí z nich osobně poznají Krista a tato změna bude v jejich životě jasně patrná. Modlete se rovněž za prezidenty Buhariho a Issoufoua, stejně jako za všechny, kdo zastávají odpovědné funkce v těchto zemích zmítaných problémy. Modlete se, aby jim Bůh poskytoval moudrost a ochranu, zatímco přijímají strategická rozhodnutí ve snaze ukončit nesmyslné násilí a krveprolití.

Zdroj: International Christian Concern, VOANews

Eritrea: Uprchlíci vydávají svědectví o křesťanské víře

Minulý měsíc si Eritrea připomněla 24. výročí od vyhlášení nezávislosti. Místní neoficiální křesťanská církev však stále patří ke skupinám s velmi omezenými svobodami. V poslední zprávě Komise Spojených států pro mezinárodní náboženskou svobodu (United States Commission on International Religious Freedom, USCIRF) je uvedeno, že největší omezení v oblasti náboženské svobody pociťují kromě příslušníků ostatních menšin evangelikální křesťané. USCIRF trvá na tom, že by Eritrea měla být v roce 2015 znovu zařazena na seznam „zemí zvláštního zájmu“ definovaný Zákonem o mezinárodní náboženské svobodě.

Greg Musselman, mluvčí kanadského Hlasu mučedníků, popisuje extrémní podmínky, kterým jsou eritrejští křesťané často vystaveni: „Dnes se v zemi nachází 3 až 4 tisíce křesťanů, kteří jsou kvůli své víře uvězněni v přepravních kontejnerech nebo ve vojenských táborech.“ V Eritrei platí plošný zákaz neoficiálních náboženských aktivit, na jehož základě jsou náboženští vězni fyzicky týráni a vystaveni nejrůznějším krutostem, zatímco mnozí další jsou svévolně zatýkáni a vězněni, aniž by proti nim bylo vzneseno jakékoli obvinění. Příčinou těchto praktik, vysvětluje Musselman, je skutečnost, že „představitelé eritrejského režimu vnímají evangelikální křesťanství jako ‚západní‘… a spojují si je se CIA.“



Nelidské podmínky uvězněných křesťanů v Eritreji.

Mnoho eritrejských křesťanů se snaží před těžkostmi uprchnout do sousední Etiopie, kde vydávají smělé svědectví nevěřícím lidem a přivádějí je na cestu spasení. Greg Musselman s několika utečenci osobně hovořil. „Díky jejich svědectví mnoho lidí s (různou) náboženskou minulostí – muslimové i pravoslavní – navazuje osobní vztah s Ježíšem.“

Zdroj: Mission Network News

CSI
Christian Solidarity International
Křesťanská mezinárodní solidarita

Filipíny: Křesťanka zraněná při bombovém útoku děkuje Bohu za uzdravení

K bombovým útokům na autobusy dochází v převážně křesťanských oblastech Filipín stále častěji.

Křesťané na Filipínách, zejména na ostrově Mindanao, se poslední dobou stávají terčem útoků teroristů a příslušníků protivládních skupin na autobusy veřejné dopravy. Útoky mají na svědomí vážná zranění, v několika případech i oběti na životech. Zástupci australského Hlasu mučedníků nedávno hovořili s Ester, dcerou pastora z ostrova Mindanao, která explozi nálože v autobuse osobně zažila. Toho dne se měla dostavit na pohovor se svým prvním potenciálním zaměstnavatelem (ucházela se o místo zdravotní sestry). Časně ráno nastoupila do autobusu, ve kterém již sedělo sedm lidí. Náhle došlo k ohlušující explozi a všichni vyběhli ven. Naštěstí při tomto incidentu nepřišel nikdo o život, ale několik pasažérů včetně Ester skončilo s vážnými zraněními v nemocnici. Někteří přišli o sluch. Tlaková vlna poškodila Ester ušní bubínek a dodnes má kvůli závratím problémy s chůzí. Přesto děkuje Bohu a všem křesťanům, kteří se modlí za její uzdravení. Šest měsíců po bombovém útoku lékař Ester oznámil, že ušní bubínek je již téměř v pořádku. Specialista dokonce prohlásil: „Je to zázrak!“

Zdroj: Hlas mučedníků Austrálie

Keňa - Letáky Aš-Šabáb varují před dalšími útoky

Příslušníci somálské islamistické teroristické skupiny Aš-Šabáb šíří na řadě míst v Keni letáky, ve kterých varují před dalšími útoky na křesťanské školy v této zemi ve stylu masakru v areálu Garisské univerzity 2. dubna, při kterém přišlo o život téměř 150 lidí. Odpovědné orgány zpřísňují bezpečnostní opatření a pátrají po autorech letáků. V minulosti již zástupci Aš-Šabáb nepokrytě oznámili svůj záměr přinutit Keňu, aby ukončila boj proti somálským radikálům. V rámci snah o dosažení tohoto cíle se však zaměřují také na nevinné křesťany. Obětmi pronásledování se nakonec stávají všichni obyvatelé východní Keni. Modleme se za obyvatele Keni, kteří se ještě nevzpamatovali z náhlé ztráty svých blízkých a přátel zavražděných během děsivého masakru v areálu Garisské univerzity. Modleme se, aby se Bůh slitoval nad příslušníky Aš-Šabábu a mocně jednal v jejich srdcích a myslích, aby i oni prožili vysvobození od nepřítele svých duší. *Zdroj: International Christian Concern, Christian Post*



Aš-Šabáb

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1. 4. 2015 do 31. 5. 2015

Ing. Adamus Petr, Mgr. Adlt Miroslav, ThDr Adámek Milan, MUDr. Baboráková – Švehláková Jarmila, Balnarová Hermína, Bastlová Vlasta, Baštová Aloisie, Benda Jan, Beneš Alfons, Ing Beneš Karel, Benák Vladimír, Bernardová Eva, Dr Beránek Alois, Bezděk Jan, Bečička Karel, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Bodláková Růžena, Borková Hana, Boráková Zdenka, Bouchal Pavel, Bradnová Božena, Brtník Jiří, Burget Radek, Běhanová Ludmila, rodina Bělohradských, Břenek Karel, Cabejšková Marie, Mgr. Cano Miroslav, Čápek František, Čermáková Květuše, Čermáková Zdeňka, Černuška Pavel, Čeňková Květuše, Čunderlová Anežka, Ing. Chalupník Pavel, Chalupská Zdenka, Chrástecký Dominik, Daněk Rudolf, Daňková Eliška, P. Dobeš Jiří, Mgr Doležel Karel, Doležel Radek, Doleželovi, Dolníčková Hedvika, Dostalíkovi Ladislav a Libuše, Drbálková Jana, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Dusílkovi, Evanžinová Františka, FORTISSIMOspol s.r.o., Faicová Josefa, Felner František a Mariana, Fenclovi, Fleischerová Eva, Fojtík Josef, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Frýdlová Alžběta, Gabrielová Anežka, Hamerníková Marie, Hamzová – Pulicarová Irena, Hana a JUDr. František Borkovi, Mgr. Hanák Martin, Hasalová Jiřina, Havelka Karel, Herynková Miloslava, Holečková Běla, Ing Holub Vítězslav CSc, Holubová Ludmila, Ing Horák Martin, Hronková Marie, Hurbiš Josef, Hučínová, Hána Vojtěch, P. Jagoš Bedřich, Janoušek Martin, Jansa Miloš, Jargusová Anděla, Jašková Marie, Jelínek Severín, Jeníček Antonín, Jeřábek Bedřich, Jílek Petr, Jónová Veronika, Ing. Kadlec Jiří, Kalinová Markéta, Kašicová Jaroslava, Kleinerová Jarmila, Klimková Anna, P. Klíma Jan, Knotková Marie, Kolářová Hana, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice, Kostková Lenka, Kovac Peter, Kovařík Leoš, Kovář František, Kozelková Zdenka, Košátková Olga, Kraus Milan, Krejčířová Danuše, Krutílek Vlastimil, Král Karel, Kuchař Josef, Kudla Martin, Kuneš Pavel, Kuráň Zdeněk, Kusalíková Anna, Kvapil Martin, Kvapilová Veronika, Kšírová Alice, Lasanovová Jacquelina, Lazebníček Lukáš, Lišková Jitka, Luliakovi Josef a Marie, Michlovi Jindřich a Lucie, Ing Macek Vojtěch, PhDr. Mančalová Jana, Marečková Eliška, Matysová Miloslava, Mikulášková Jaroslava, Mikšátková Jana, Ing. Mikšů Jindřich, Minarčík Jan, Miškovská Eugenie, Mlejnecký Jiří, Mokrý Jan, Muhlová Irena, Mužíková Eliška, Müllerová Otilie, Navrátil Milan, Mgr Neudert Jan, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Oháňka Miloslav, Ondruš Jiří, Pavelková Eva, Ing Pavlovská Lenka, Pavlíková Bohumila, Petrovická Blanka, Petřina Milan, Plaček Jindřich, Plačková Milena, Podestátová Jaroslava, Pohůnková Miroslava, Pokorná Marie, Polcrová Marie, Polášek Karel, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pomkla Petr, Potůčková Sylva, Bc. Pořízek Miroslav a Šárka, Dr Princ Pavel, Procházka Josef, Průchová Emilia, Ptáček Bořivoj, Pumprlová Pavla, Radikovská Marie, Rančík Jan, Raszyková Ludmila, Rek Jaroslav, Rybárová Mária, MUDr. Rádlová Marie, Ing. Rázek Adolf, Řk farnost Bohdalov, Řk. farnost Strakonice, Řk.farnost Starý Jičín, Sarofinová Ludmila, Schwarzová Irena, Sebellová Jana, Severovi, MUDr Skovajsa Petr, Sládek Jan, Slámová Eva, Smutný Josef, Sobek Oldřich, Soběslavová Hana, Sokolová Anna, Sokolová Veronika, Soukop Josef, Svobodová Dana, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Šandrejová Jana, Šeligová Marie, P.Mgr. Šich Josef, Škoda Pavel, Šnajdar Martin, Štajnar Metoděj, Šteflová Františka, Štván Jaromír, Ing Štěpánek Pavel, Švehla Jan, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Tomková Marie, Trbolová Alena, Tutokyová Hana, Tyl Vratislav, Uhlík Václav, Vala Miroslav, Valerovi Tomáš a Renata, Valná Krista, Valíček Miroslav, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vaněk Přemysl, Vaďura Petr, Veverová Marta, Vlasková Agnesa, Vlnař Jiří, Ing Vochoc Jan, Vopelková Ludmila, Pharm.Dr. Vylíčil Lubomír, Válková Marie, Vítovi Zdeněk a Pavlína, Vítová Marie, Zajíček Zdeněk, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Zálešák Josef, Zámečník Karel, Ing. arch. Žalud Stanislav, Žáková Marie, Žárská Marie, Zechovská Monika, Zemanová Jiřina, Žídkovi Marie a Leo, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní.



Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují
CZECH REPUBLIC

Česká pošta

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084
737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSANÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.